

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน
เรื่อง

การศึกษาทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3
โรงเรียนบ้านคูบ ปีการศึกษา 2561

นายธีรพงศ์ ศรีออร์ห์
ครูผู้ช่วย

โรงเรียนบ้านคูบ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ. 2561

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โรงเรียนบ้านคูบ ตำบลคูบ อำเภอท่าลี่ จังหวัดศรีสะเกษ

ที่ 2 ตุลาคม 256

เรื่อง รายงานการวิจัยในชั้นเรียน ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคูบ

ตามที่ ข้าพเจ้า นายธีรพงศ์ ศรีอรรถ ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย ได้ดำเนินการศึกษาวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การศึกษาทัศนคติที่มีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนบ้านคูบ ปีการศึกษา 2561 เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน และพัฒนามาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้สูงขึ้น

บัดนี้ ข้าพเจ้าได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว ดังที่แนบมานี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

(นายธีรพงศ์ ศรีอรรถ)

ครูผู้ช่วย

ความเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

(นายสำเริง สำนักันติย์)

หัวข้อวิจัย การศึกษาทัศนคติที่มีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3
โรงเรียนบ้านคูบ ปีการศึกษา 2561

ผู้ดำเนินการวิจัย นายธีรพงศ์ ศรีออร์ห์

หน่วยงาน โรงเรียนบ้านคูบ

ปี พ.ศ. 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนบ้านคูบ อำเภอน้ำเกลี้ยง จังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2561 โดยมีสมมติฐานคือ ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน เช่น เพศ ผลการเรียนรู้เฉลี่ย มีผลต่อทัศนคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนบ้านคูบ จำนวน 100 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนบ้านคูบ จำนวน 100 คน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในช่วงเดือน มิถุนายน - กรกฎาคม 2561 แล้วนำข้อมูลไปทำการประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชายมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์มากกว่าเพศหญิง, ระดับชั้นของผู้เรียนไม่มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติของนักเรียนต่อวิชาวิทยาศาสตร์, ระดับคะแนนการสอบวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียนมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติของนักเรียนต่อวิชาวิทยาศาสตร์แบบแปรผันตรง และนักเรียนมีทัศนคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ในด้านครูผู้สอน ตัวนักเรียนและเนื้อหาวิชาในระดับมากทั้งหมด

ข้อเสนอแนะของนักเรียน พบว่า ต้องการให้จัดสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพมากขึ้น และพัฒนาเนื้อหาให้มีความสอดคล้องกับฐานความรู้เดิมที่นักเรียนศึกษาในระดับประถมศึกษาและเพิ่มการจัดการเรียนการสอนแบบปฏิบัติการให้มากขึ้น รวมทั้งเพิ่มกิจกรรมนอกชั้นเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้เชื่อมโยงความรู้ในชั้นเรียนกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้ดีขึ้น

ธีรพงศ์ ศรีออร์ห์

สิงหาคม 2561

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การศึกษาทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนบ้านคูบ ปีการศึกษา 2561 ฉบับนี้ สามารถสำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลืออย่างดีจากหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบคุณ ดังนี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการสำเร็จ สำนักนิเทศ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคูบ ซึ่งให้ความช่วยเหลือในการให้คำแนะนำ คำปรึกษา ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ทุกขั้นตอน เพื่อให้รายงานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากที่สุด

ขอขอบคุณคณะครูโรงเรียนบ้านคูบทุกท่านที่ให้อำนาจใจ และให้ความช่วยเหลือในทุกๆ ด้านเสมอมา

ขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนบ้านคูบ ผู้ซึ่งตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ในการศึกษาและการวิจัย

ธีรพงศ์ ศรีอิรห์

มิถุนายน 2561

คำนำ

“การศึกษา” เป็นส่วนประกอบสำคัญในการเติมเต็มมนุษย์ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมที่จะดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างอยู่รอดปลอดภัยและมีความสุข แต่การที่ผู้ที่มีหน้าที่ให้ความรู้หรือ “ครู” จะสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนได้นั้น จำเป็นต้องรับทราบความคิด ความรู้สึกของผู้เรียนเสียก่อน เมื่อมีความเข้าใจผู้เรียนดีแล้ว การถ่ายทอดความรู้ก็สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล บรรลุตามวัตถุประสงค์ของทั้งผู้เรียนและผู้สอน เพื่อนำไปสู่การพัฒนา ผู้เรียนให้เป็นผู้มีคุณภาพ และพร้อมเข้าสู่สังคมและประชาคมอาเซียนต่อไป

รายงานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนบ้านคูบ ปีการศึกษา 2561 อำเภอท่าเงี้ยว จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อเป็นข้อมูลตัวอย่างในการนำไปพัฒนานักเรียนในโรงเรียน และในระดับที่ใหญ่ขึ้นต่อไป

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน ผู้สนใจ ผู้มีส่วน เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านการศึกษาไม่น้อย หากการค้นคว้าวิจัยนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัย ขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ธีรพงศ์ ศรีอรุห์

มิถุนายน 2561

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
บทที่ 1 บทนำ	
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
3. สมมติฐานของการวิจัย	2
4. ตัวแปรในการศึกษา	2
5. กรอบแนวคิดการวิจัย	2
6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
7. ขอบเขตของการวิจัย	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	4
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
1. กรอบแนวความคิด	7
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	7
3. ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย	7
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	8
5. การวิเคราะห์ข้อมูล	8
บทที่ 4 ผลการศึกษา	
1. ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	9
2. ผลการศึกษาทัศนคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง	10
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
1. สรุปผล	12
2. อภิปรายผล	15
3. ข้อเสนอแนะ	15
บรรณานุกรม	16
ภาคผนวก	17
แบบสอบถาม	18

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1.1	สถิติคะแนน O-NET ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคูบ วิชาวิทยาศาสตร์ ปีการศึกษา 2556 – 2560	2
4.1	ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	9
4.2	ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศและหัวข้อการประเมิน	9
4.3	ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคะแนนสอบวัดความรู้พื้นฐาน	9
4.4	ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศและหัวข้อการประเมิน	10
4.5	ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างแยกตามระดับชั้นและหัวข้อการประเมิน	10
4.6	ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างแยกตามตามผลการสอบวัดความรู้พื้นฐาน และหัวข้อการประเมิน	10
4.7	ผลการสำรวจทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ต่อวิชาวิทยาศาสตร์	11

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“เยาวชนคือคนของวันข้างหน้า” คำขวัญนี้เป็นการสะท้อนถึงความหวังที่ประเทศชาติที่ต่อเยาวชน ผู้จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศของเราได้เป็นอย่างดี เยาวชนที่ได้รับการโอกาส ได้รับการดูแลและพัฒนาเป็นอย่างดี จนสามารถเป็นเยาวชนที่มีคุณภาพ เมื่อโตขึ้น ก็จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ เป็นกำลังหลักในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป นอกจากนี้ ผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ เมื่อมีบุตรหรือผู้ที่ต้องดูแล ก็จะสามารถดูแลบุตรหรือผู้ที่อยู่ใต้การดูแล ให้เป็นเยาวชนและผู้ใหญ่ที่ดีต่อไป ในทางตรงกันข้าม หากเยาวชนไม่ได้รับการโอกาส ไม่ได้รับการดูแล ขาดการเอาใจใส่ที่เพียงพอ โอกาสที่จะพบเจอกับสิ่งที่ไม่ดีก็ย่อมมีมาก อาจทำให้ชีวิตล้มเหลว กลายเป็นเยาวชนที่ไม่มีคุณภาพและผู้ใหญ่ที่ไร้คุณภาพต่อไปขึ้น มิหนำซ้ำ เมื่อมีบุตรหรือผู้ที่ต้องดูแล ก็จะไม่สามารถดูแลบุตรหรือผู้ที่อยู่ใต้การดูแล ให้เป็นเยาวชนและผู้ใหญ่ที่ดีได้ กลายเป็นปัญหาและภาระของสังคมเป็นวัฏจักรแบบนี้ต่อไป ไม่จบไม่สิ้น และสิ่งสำคัญที่ทำให้เยาวชนต้องกลายเป็นบุคคลที่ไม่มีคุณภาพนั้นก็คือ “การเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา”

ความเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสมัยใหม่ เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้คนในสังคมต้องปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางการศึกษาต้องปรับปรุงเพื่อให้คนมีความรู้ความสามารถให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้ทางการศึกษาจึงได้พยายามปรับปรุงหลักสูตรในระดับต่างๆ ให้ได้มาตรฐาน เพื่อเป็นหลักในการนำไปใช้แก้ปัญหาและดำเนินชีวิตในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

วิทยาศาสตร์เป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับมนุษย์มาก โดยเฉพาะในส่วนที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต เพราะวิทยาศาสตร์เป็นศาสตร์วิชาที่สร้างสรรค์ความรู้ของมนุษย์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความคิด กระบวนการและเหตุผล วิทยาศาสตร์ฝึกให้คนคิดอย่างมีระบบ ระเบียบและเป็นรากฐานของวิทยาการสาขาต่างๆ แต่วิทยาศาสตร์ก็มีเนื้อหาบางตอนที่ยากที่ครูจะอธิบายให้นักเรียนเข้าใจและไม่เบื่อหน่าย ตลอดจนช่วยให้นักเรียนมีความเจริญงอกงามทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม

อย่างไรก็ตามองค์ประกอบหนึ่งที่นับว่าสำคัญ คือ ทศนคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ทศนคติต่อวิชาที่มีบทบาทสำคัญในอันที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ กล่าวคือนักเรียนจะสามารถเรียนรู้วิชาใดๆ ได้ดีขึ้นหากนักเรียนมีทศนคติที่ดีต่อวิชานั้น ๆ ดังนั้นนักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาใด ย่อมทำให้การเรียนวิชานั้นไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร นักเรียนที่มีทศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ก็จะทำให้การเรียนวิทยาศาสตร์ไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะจะทำให้เรียนไม่สนใจไม่ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ไม่ชอบวิชาวิทยาศาสตร์ ไม่เห็นคุณค่าของวิชาวิทยาศาสตร์และเห็นว่าวิชาวิทยาศาสตร์น่าเบื่อหน่าย ลักษณะของนักเรียนที่เรียนอ่อนวิทยาศาสตร์ มักจะมีทศนคติทางลบต่อวิชาวิทยาศาสตร์ คิดว่าตนเป็นผู้ล้มเหลวเสมอ ไม่ชอบเข้าชั้นเรียน ไม่ชอบทำงาน ชอบรบกวนนักเรียนคนอื่น เบื่อหน่ายการเรียน อยากหนีโรงเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสิ้น ดังนั้น การที่นักเรียนจะเรียนวิทยาศาสตร์ได้ดีขึ้น นักเรียนจะต้องมีทศนคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์

ตารางที่ 1.1 สถิติคะแนน O-NET ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคูบ
 วิชาวิทยาศาสตร์ ปีการศึกษา 2556 – 2560

ปีการศึกษา	2556	2557	2558	2559	2560
ระดับโรงเรียน	34.33	31.35	29.56	29.78	27.67
ระดับเขตพื้นที่	34.47	34.85	32.95	31.72	29.64
ระดับสังกัด	38.04	38.77	37.88	35.12	32.47
ระดับประเทศ	37.95	38.62	37.63	34.99	32.28

ข้อมูลจากเว็บไซต์สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน) : 2561

จากสถิติคะแนน O-NET วิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคูบ ปีการศึกษา 2556 – 2560 พบว่าทุกปีการศึกษา โรงเรียนบ้านคูบมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าทั้งระดับเขตพื้นที่การศึกษา, ระดับสังกัด และระดับประเทศ เป็นเวลา 5 ปีติดต่อกัน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนบ้านคูบ ปีการศึกษา 2561 เพื่อนำผลการศึกษาไปที่ได้ไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ รวมทั้งการจัดกิจกรรมพัฒนาผลสัมฤทธิ์อื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล นำไปสู่การสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ ของผู้เรียนและกระบวนการเรียนรู้ที่ยั่งยืนแก่ผู้เรียนสืบไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อให้ทราบทัศนคติของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้อาชีวศึกษา ด้วยวิธีใช้แบบสอบถาม

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน เช่น เพศ, ระดับชั้น, คะแนนสอบวัดความรู้พื้นฐาน มีผลต่อทัศนคติต่อการจัดการเรียนรู้อาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3

1.4 ตัวแปรในการศึกษา

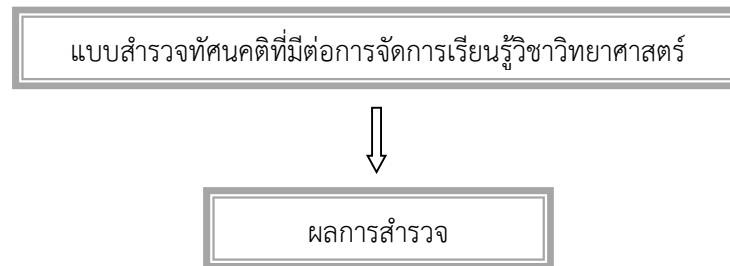
ตัวแปรต้น ได้แก่

1. ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3
2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3
3. เนื้อหาวิชา

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความสามารถและพฤติกรรมของครูผู้สอน
2. ความสามารถและพฤติกรรมของนักเรียน
3. ความยากง่ายของเนื้อหาวิชา

1.5. กรอบแนวคิดการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูผู้สอนมีข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสาเหตุที่นักเรียนไม่สนใจเรียน เป็นผลให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียน
2. ครูผู้สอนและผู้เรียนสามารถใช้ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจนำมาแก้ไขปัญหาได้
3. มาตรฐานของครูผู้สอนและผู้เรียนเป็นไปตามมาตรฐานที่โรงเรียนและหลักสูตรแกนกลางฯ กำหนด
4. นำผลการศึกษาไปที่ได้ไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

1.7 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนบ้านคูบ รวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2561 - 31 กรกฎาคม 2561 จากตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนบ้านคูบทุกคน จำนวน 100 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 100.00 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ปีการศึกษา 2561 เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ทำการทดสอบความแม่นยำ โดยมีสมมติฐานหลักว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน เช่น เพศ ระดับชั้น ผลการสอบวัดความรู้พื้นฐาน มีผลต่อทัศนคติต่อการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าสถิติความถี่ และค่าเฉลี่ย ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ใช้ค่าสถิติ คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติ (Attitude) โดยภาพรวมหมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกของบุคคลมีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมอันมีแนวโน้มที่จะให้บุคคลแสดงปฏิกิริยา และกระทำต่อสิ่งนั้น ๆ ในทางสนับสนุนหรือปฏิเสธ ทัศนคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน การที่จะรู้ถึงทัศนคติของบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ต้องใช้วิธีแปลความหมายของ การแสดงออก (รุ่งนภา, 2536)

ปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติ

ปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติมีที่มาจากประสบการณ์และค่านิยม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้(ไพบุลย์ อ่างโดยวีระพลและเฉลียว,2538)

1. ประสบการณ์ (Experience) การที่บุคคลได้พบเห็นคุ้นเคยหรือทดลองสิ่งใดนับเป็นประสบการณ์โดยตรง (Direct Experience) และการที่บุคคลได้ยิน ได้ฟัง ได้อ่านเกี่ยวกับเรื่องใดนับเป็นประสบการณ์ทางอ้อม (Indirect Experience)

2. ค่านิยม (Value) แต่ละบุคคลมีค่านิยมและการตัดสินค่านิยมไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ของสิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคล

ทั้งประสบการณ์และค่านิยมทำให้แต่ละบุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแตกต่างกันไป

ลักษณะของทัศนคติ

ลักษณะสำคัญของทัศนคติมี 4 ประการ คือ (ทิตยา อ่างโดยรุ่งนภา, 2536)

1. ทัศนคติเป็นสภาวะก่อนที่พฤติกรรมได้ตอบสนองต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ หรือจะเรียกว่าสภาวะพร้อมที่จะมีพฤติกรรมจริง

2. ทัศนคติจะมีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลา แต่มิได้หมายความว่า จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง

3. ทัศนคติเป็นตัวแปรแฝงที่นำไปสู่ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับความรูสึกนึกคิด ไม่ว่าจะ เป็นไปในรูปของการแสดงออกโดยวาจาหรือการแสดงความรู้สึก ตลอดจนการที่จะต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

4. ทัศนคติมีคุณสมบัติของแรงจูงใจในอันที่จะทำให้บุคคลประเมิณผลและเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายความว่าไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย

นอกจากนี้ยังมีการแบ่งลักษณะของทัศนคติเป็น 5 ลักษณะ คือ (วีระพลและเฉลียว, 2538)

1. ทิศทาง (Direction) ทัศนคติจะมีทิศทางที่แสดงต่อสิ่งนั้น ได้แก่ ความรู้สึกที่ดี-ไม่ดี ชอบ-ไม่ชอบ เป็นทัศนคติในทางบวกหรือลบในสิ่งนั้น

2. ปริมาณ (Magnitude) คือปริมาณของการชอบ-ไม่ชอบ ว่ามีความมากน้อย หรือความ-รุนแรงมากเพียงใด

3. ความเข้ม (Intensity) ได้แก่ ลักษณะอื่น ๆ ของทัศนคติเข้ามาประกอบ เช่น ความมั่นใจ ความสำคัญของสิ่งนั้น ๆ จะมีส่วนด้วย ทำให้เกิดความเข้มข้น เช่น ทัศนคติที่มีต่อญาติพี่น้องของตนย่อมเข้มข้นกว่าทัศนคติต่อคนอื่น

4. ความตรงข้าม (Ambivalence) ในบางครั้งทัศนคติมีลักษณะกำกวมกัน คือ มีทั้งชอบและไม่ชอบพอ ๆ กัน เรียกว่ามีความรู้สึกตรงข้ามเท่านั้น ซึ่งจะทำให้เกิดความขัดแย้งในใจขึ้น

5. ความเด่น (Salience) คือความพร้อมที่จะแสดงทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น คนที่นับถือศาสนาหนึ่ง ถ้ามีคนในศาสนาอื่นมาว่าศาสนาตนเองไม่ดี คนนั้นจะมีปฏิกิริยาโต้ตอบทันที

องค์ประกอบของทัศนคติ

องค์ประกอบของทัศนคติแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ (ทิตยา อ่างโดยรุ่งนภา, 2536)

1. ส่วนของสติและเหตุผล (Cognitive Component) ในส่วนนี้เป็นเรื่องของการใช้เหตุผลของบุคคล ในการจำแนกแยกแยะความแตกต่าง ตลอดจนผลต่อเนื่อง ผลได้ผลเสีย กล่าวคือ การที่บุคคลจะสามารถนำเอาคุณค่าทางสังคมที่ได้รับจากการอบรมสั่งสอนและถ่ายทอดมาใช้ในการวิเคราะห์พิจารณาประกอบ เหตุผลของการที่ตนจะประเมินข้อแตกต่างระหว่างส่วนนี้กับความรู้สึกคือการพิจารณาของบุคคลในส่วนที่จะมีลักษณะปลอดภัยจากอารมณ์ แต่จะเป็นเรื่องของเหตุผลอันสืบเนื่องมาจากความเชื่อของบุคคล

2. ส่วนของความรู้สึก (Affective Component) หมายถึงบรรดาความรู้สึกที่ชอบ ไม่ชอบ รักหรือเกลียดหรือกลัว ซึ่งเป็นเรื่องของอารมณ์ของบุคคล

3. ส่วนของแบบพฤติกรรม (Behavioral Component) หมายถึง แนวโน้มอันที่จะมี พฤติกรรม (Action tendency) แนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมนี้จะมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกับส่วนของความรู้สึก ตลอดจน ส่วนของสติและเหตุผล ส่วนของแบบพฤติกรรมนี้จะเป็นส่วนที่บุคคลพร้อมที่จะมีปฏิกิริยาแสดงออกต่อ เหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

การวัดทัศนคติ

การวัดทัศนคติเป็นการวัดภาวะโน้มเอียงในการจะแสดงออก ไม่ใช่เป็นการกระทำ แต่เป็นความรู้สึก ซึ่งมีลักษณะอัตนัย (Subjective) บุคคลอาจไม่ให้ข้อเท็จจริงด้วยความจริงใจ เพราะ เห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัว และการแสดงออกต่อสิ่งใดนั้นไม่ว่าเป็นรูปวาจาหรือการเขียน บุคคลมักจะไตร่ตรองถึงความเหมาะสมตาม สภาพการณ์ทางสังคมคือ ตามปกติวิสัย ตามค่านิยม ตาม การยอมรับและการไม่ยอมรับ และการ เห็นชอบหรือไม่ชอบของคนส่วนใหญ่ในสังคม (รุ่งนภา, 2536)

ดังนั้น จึงยังไม่มีผู้ใดค้นพบวิธีการที่จะวัดทัศนคติหรือหาที่ความรู้สึกของบุคคลโดยตรงอันจะเป็น ธรรมชาติที่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้อย่างชัดเจน นอกจากเพียงการวัดทัศนคติจากการบันทึกคำพูด และ พยายามหาความสัมพันธ์ระหว่างคำพูดของบุคคลนั้นกับทัศนคติ ซึ่งผู้ทำการวัดสามารถมองเห็นและเป็นเพียง การคาดประมาณ (Estimate) ทัศนคติของบุคคลนั้นเท่านั้น

การวัดทัศนคติที่ปฏิบัติกันในปัจจุบันมีวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

1. การสังเกตจากพฤติกรรมของบุคคล วิธีการกระทำได้ยากและผลลัพธ์ไม่อาจให้ความมั่นใจได้ว่าจะถูกต้อง ทั้งนี้เนื่องมาจากการแสดงออกของบุคคลเป็นอากัปกิริยานั้นอาจไม่สะท้อนหรือสื่อให้เราทราบถึงทัศนคติที่แท้จริงของเขาได้

2. วิธีการรายงานด้วยคำพูด (Verbal Report) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และ/หรือการสัมภาษณ์ (Interview) ที่มีลักษณะแบบปรนัย (Objective)

3. วิธีแปลความ (Interpretive Method) เป็นวิธีหาทัศนคติของบุคคลแบบอัตนัย โดยที่ ผู้ถูกถามมักไม่รู้ถึงวัตถุประสงค์ของผู้ทำการศึกษาไม่ระแวงสงสัยหรือรู้สึกหวั่นเกรงที่จะตอบ คำถามหรือแสดงความรู้สึกนึกคิด และไม่ถูกจำกัดในการตอบ ทั้งในด้านเวลาและขอบเขตของ เนื้อหา เป็นวิธีที่สามารถวัดทัศนคติของบุคคลได้ชัดเจน ละเอียด ถูกต้องที่สุด แต่มีข้อจำกัดอยู่ที่ว่า ต้องใช้ผู้ศึกษาที่มีความสามารถ มีความชำนาญทางจิตวิทยาอย่างลึกซึ้งและใช้เวลามาก จึง เหมาะสำหรับใช้กับคนจำนวนน้อย

นอกจากนี้ยังมีการรวบรวมการวัดทัศนคติว่ามีอยู่ 4 วิธี คือ (บุญธรรม อ่างโดยวิระพลและเฉลียว, 2538)

1. มาตรการวัดแบบของเธอร์สโตน (Thurstone's Type Scale) กำหนดโครงสร้าง นำ ข้อความไปตัดสิน และแจกแจงความถี่ ความถี่สะสม หาความแปรปรวน แล้วนำแบบวัดชุดเดิมให้คัดเลือกอีกครั้ง

2. มาตรการวัดแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) เป็นการวัดที่ใช้กันอย่างกว้างขวางกว่าแบบ อื่น ๆ และสามารถวัดได้เกือบทุกเรื่อง และยังมีความเที่ยงตรงสูงกว่าแบบอื่นอีกด้วย แต่ละมาตรวัดห่างเท่ากันเป็น 0, 1, 2, 3, 4 เป็น positive หรือ negative

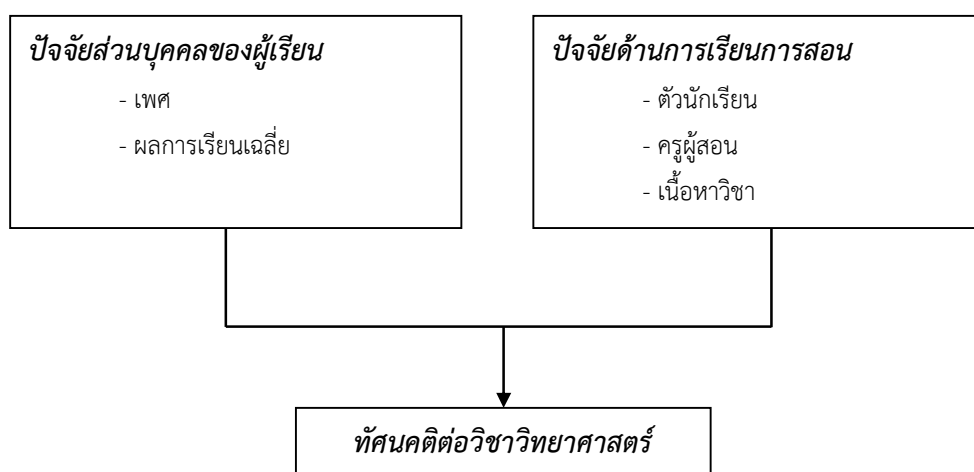
3. มาตรการวัดแบบของกัตต์แมน (Guttman Scale) มิใช่วิธีสร้างและพัฒนาทัศนคติ แต่เป็นวิธีประเมินหรือวิเคราะห์มาตราส่วน

4. มาตรการวัดแบบออสกู๊ด (Osgood's Scale) ใช้วัดทัศนคติและวัดบุคลิกภาพ ความคิดเห็น ความเชื่อ และความรู้สึกที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ โดยแยกความแตกต่างของมโนทัศน์

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนบ้านคูบ ปีการศึกษา 2561 ในบทนี้ได้กล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย กรอบแนวความคิด ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 กรอบแนวความคิด

รูปที่ 3.1 กรอบแนวความคิด

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจากประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในโรงเรียนบ้านคูบ จำนวนทั้งสิ้น 100 คน ทำการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ทุกคน จำนวน 100 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของประชากรทั้งหมด

3.3 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนบ้านคูบ ได้ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ประเภท คือ

- 1) ข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน ข้อมูลปฐมภูมิดังกล่าวเกี่ยวกับ ข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่าง, ทัศนคติที่มีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ และข้อเสนอแนะ
- 2) ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย บทความ ข้อมูลทางสถิติที่ได้จากหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน)

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด(Close-ended questions) และคำถามปลายเปิด (Open-ended questions) และคำถามแบบสเกล(Likert Scale) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวข้องกับข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่าง ได้แก่ เพศ และผลการเรียนเฉลี่ย
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนรัฐวิชาวินิจฉัยศาสตร์
- ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การให้คะแนนระดับความสำคัญ

การวิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โดยนำเสนอในรูปแบบของค่าเฉลี่ยและได้จัดระดับความสำคัญ โดยทำการใช้เทคนิคการวัดความคิดเห็นแบบลิเคิร์ตสเกล ซึ่งระดับความสำคัญและคะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับความสำคัญของปัจจัย	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของความสำคัญโดยการใช้หลักในการวัดดังนี้

ระดับความสำคัญของปัจจัย	คะแนน
มากที่สุด	4.50-5.00
มาก	3.50-4.49
ปานกลาง	2.50-3.49
น้อย	1.50-2.49
น้อยที่สุด	1.00-1.49

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติดำเนินการโดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

1. วิเคราะห์เพื่ออธิบายลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่ม โดยใช้ค่าความถี่(Frequency) ค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย(Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)
2. วิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย(Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)

บทที่ 4 ผลการศึกษา

ผลการศึกษานี้ได้ศึกษาข้อมูล 3 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนแรก เป็นข้อมูลเกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่สองเป็นการศึกษาทัศนคติที่มีต่อวิชาวิทยาศาสตร์และส่วนที่สามเป็นข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาดังกล่าวได้ผลการศึกษาดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 โรงเรียนบ้านคูบ

ตารางที่ 4.1 จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ จากตัวอย่าง 100 คน

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	51	51.00
หญิง	49	49.00

ตารางที่ 4.2 จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับชั้น จากตัวอย่าง 100 คน

ชั้น	จำนวน	ร้อยละ
ม.1	33	33.00
ม.2	39	39.00
ม.3	28	28.00

ตารางที่ 4.3 จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามผลการสอบวัดความรู้พื้นฐาน จากตัวอย่าง 100 คน

คะแนนสอบวัดความรู้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10	13	13.00
11 – 20	20	20.00
21 – 30	39	39.00
31 - 40	28	28.00

4.2 ข้อมูลด้านทัศนคติที่มีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลในส่วนนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 ตัวอย่าง

ตารางที่ 4.4 ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศและหัวข้อการประเมิน จากตัวอย่าง 100 คน

เพศ	ครูผู้สอน		นักเรียน		เนื้อหาวิชา		รวม
	ค่าเฉลี่ยทัศนคติ	ระดับความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ยทัศนคติ	ระดับความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ยทัศนคติ	ระดับความพึงพอใจ	
ชาย	4.53	มากที่สุด	3.77	มาก	4.20	มาก	4.17
หญิง	4.41	มาก	3.65	มาก	4.18	มาก	4.08

ตารางที่ 4.5 ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างแยกตามระดับชั้นและหัวข้อการประเมิน จากตัวอย่าง 100 คน

เพศ	ครูผู้สอน		นักเรียน		เนื้อหาวิชา		รวม
	ค่าเฉลี่ยทัศนคติ	ระดับความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ยทัศนคติ	ระดับความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ยทัศนคติ	ระดับความพึงพอใจ	
ม.1	4.47	มาก	3.41	ปานกลาง	4.09	มาก	3.99
ม.2	4.65	มากที่สุด	3.95	มาก	4.36	มาก	4.32
ม.3	4.37	มาก	3.56	มาก	4.13	มาก	4.02

ตารางที่ 4.6 ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างแยกตามตามผลการสอบวัดความรู้พื้นฐานและหัวข้อการประเมิน จากตัวอย่าง 100 คน

เพศ	ครูผู้สอน		นักเรียน		เนื้อหาวิชา		รวม
	ค่าเฉลี่ยทัศนคติ	ระดับความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ยทัศนคติ	ระดับความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ยทัศนคติ	ระดับความพึงพอใจ	
ต่ำกว่า 10	3.74	มาก	3.22	ปานกลาง	3.51	มาก	3.49
11 – 20	4.26	มาก	3.78	มาก	4.23	มาก	4.09
21 – 30	4.37	มาก	3.95	มาก	4.22	มาก	4.18
31 - 40	4.44	มาก	4.23	มาก	4.44	มาก	4.37

ตารางที่ 4.7 ผลการสำรวจทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ต่อวิชาวิทยาศาสตร์
 แยกตามประเด็นการสอบถาม จากตัวอย่าง 100 คน

ข้อที่	หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ พึงพอใจ
ครูผู้สอน				
1	มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.21	0.72	มาก
2	อธิบายด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย	4.47	0.58	มาก
3	ใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม	4.53	0.62	มากที่สุด
4	เอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	4.64	0.56	มากที่สุด
5	หาความรู้ใหม่ๆ มานำเสนออย่างสม่ำเสมอ	4.36	0.70	มาก
6	ใช้กริยา วาจาที่เหมาะสมกับนักเรียน	4.34	0.56	มาก
7	ทำกิจกรรมและฝึกปฏิบัติแผนตัวอย่างสม่ำเสมอ	4.36	0.60	มาก
	เฉลี่ย	4.42		มาก
นักเรียน				
8	ชอบเรียนวิชาวิทยาศาสตร์	3.70	0.77	มาก
9	ชอบครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์	4.00	0.78	มาก
10	เข้าใจเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์	3.89	0.76	มาก
11	เอาใจใส่ต่อการเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.96	0.75	มาก
12	ทบทวนเนื้อหาวิชาทุกครั้งที่เรียน	3.47	0.83	ปานกลาง
13	มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนวิชาวิทยาศาสตร์	3.70	0.80	มาก
14	กล้าที่จะสอบถามจากครู เมื่อไม่เข้าใจเนื้อหา	3.43	0.95	ปานกลาง
	เฉลี่ย	3.76		มาก
เนื้อหาวิชา				
15	เนื้อหาวิชาไม่ยาก สามารถทำความเข้าใจได้	4.00	0.63	มาก
16	มีเนื้อหาสอดคล้องกับความรู้พื้นฐานเดิม	4.09	0.72	มาก
17	เนื้อหามีความต่อเนื่องดี	4.26	0.64	มาก
18	สื่อการเรียนการสอนเหมาะสม	4.28	0.71	มาก
	เฉลี่ย	4.16		มาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1.สรุปผล

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนบ้านคูบ
ผลจากการรวบรวมข้อมูล จากตัวอย่าง 100 คน พบว่า

1) เพศ

- มีกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51.00 ของกลุ่มตัวอย่าง
มีระดับความพึงพอใจของทัศนคติต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ ในระดับ มาก แบ่งเป็น
  - 1) ครูผู้สอน ในระดับ มาก
  - 2) นักเรียน ในระดับ มาก
  - 3) เนื้อหาวิชา ในระดับ มาก
- มีกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49.00 ของกลุ่มตัวอย่าง
มีระดับความพึงพอใจของทัศนคติต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ ในระดับ มาก แบ่งเป็น
  - 1) ครูผู้สอน ในระดับ มาก
  - 2) นักเรียน ในระดับ มาก
  - 3) เนื้อหาวิชา ในระดับ มาก
- กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจโดยเฉลี่ยมากกว่าเพศหญิง(4.17 : 4.08)

2) ระดับชั้น

- มีกลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 ของกลุ่มตัวอย่าง
มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ 3.99 ระดับความพึงพอใจ มาก แบ่งเป็น
  - 1) ครูผู้สอน ในระดับ มาก
  - 2) นักเรียน ในระดับ ปานกลาง
  - 3) เนื้อหาวิชา ในระดับ มาก
- มีกลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 ของกลุ่มตัวอย่าง
มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ 4.32 ระดับความพึงพอใจ มาก แบ่งเป็น
  - 1) ครูผู้สอน ในระดับ มากที่สุด
  - 2) นักเรียน ในระดับ มาก
  - 3) เนื้อหาวิชา ในระดับ มาก
- มีกลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 ของกลุ่มตัวอย่าง
มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ 4.02 ระดับความพึงพอใจ มาก แบ่งเป็น
  - 1) ครูผู้สอน ในระดับ มาก
  - 2) นักเรียน ในระดับ มาก

- 3) เนื้อหาวิชา ในระดับ มาก
- กลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจโดยเฉลี่ยมากที่สุด(4.32)
  - กลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจโดยเฉลี่ยน้อยที่สุด(3.99)

3) ผลการทดสอบวัดความรู้พื้นฐาน

- มีกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการสอบวัดความรู้ต่ำกว่า 10 คะแนน
จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 มีระดับความพึงพอใจ ในระดับ มาก
  - 1) ครูผู้สอน ในระดับ มาก
  - 2) นักเรียน ในระดับ ปานกลาง
  - 3) เนื้อหาวิชา ในระดับ มาก
- มีกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการสอบวัดความรู้ 11 – 20 คะแนน
จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 มีระดับความพึงพอใจ ในระดับ มาก
  - 1) ครูผู้สอน ในระดับ มาก
  - 2) นักเรียน ในระดับ มาก
  - 3) เนื้อหาวิชา ในระดับ มาก
- มีกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการสอบวัดความรู้ 21 – 30 คะแนน
จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 มีระดับความพึงพอใจ ในระดับ มาก
  - 1) ครูผู้สอน ในระดับ มาก
  - 2) นักเรียน ในระดับ มาก
  - 3) เนื้อหาวิชา ในระดับ มาก
- มีกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการสอบวัดความรู้ 31 – 40 คะแนน
จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 มีระดับความพึงพอใจ ในระดับ มาก
  - 1) ครูผู้สอน ในระดับ มาก
  - 2) นักเรียน ในระดับ มาก
  - 3) เนื้อหาวิชา ในระดับ มาก
- กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการสอบวัดความรู้ 31 – 40 คะแนน
มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจโดยเฉลี่ยมากที่สุด(4.37)
- กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการสอบวัดความรู้ต่ำกว่า 10 คะแนน
มีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจโดยเฉลี่ยน้อยที่สุด(3.49)
- ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจแปรผันตามระดับคะแนนการสอบวัดความรู้

5.1.2 ข้อมูลด้านทัศนคติที่มีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

- กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับ มากที่สุด ในหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียน : -
2. ครูผู้สอน : ใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม, เอาใจใส่ต่อการเรียน

การสอนอย่างสม่ำเสมอ

3. เนื้อหาวิชา : -

- กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับ มาก ในหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียน : ชอบเรียนวิชาวิทยาศาสตร์, ชอบครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์, เข้าใจเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์, เอาใจใส่ต่อการเรียนอย่างสม่ำเสมอ, มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

2. ครูผู้สอน : มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี, อธิบายด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย, หาความรู้ใหม่ๆ มานำเสนออย่างสม่ำเสมอ, ใช้กริยา วาจาที่เหมาะสมกับนักเรียน, ทำกิจกรรมและฝึกปฏิบัติแผนอย่างสม่ำเสมอ

3. เนื้อหาวิชา : เนื้อหาวิชาไม่ยาก สามารถทำความเข้าใจได้, มีเนื้อหาสอดคล้องกับความรู้พื้นฐานเดิม, เนื้อหามีความต่อเนื่องดี, สื่อการเรียนการสอนเหมาะสม

- กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง ในหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียน : ทบทวนเนื้อหาวิชาทุกครั้งที่เรียน, กล้าที่จะสอบถามจากครู เมื่อไม่เข้าใจเนื้อหา

2. ครูผู้สอน : -

3. เนื้อหาวิชา : -

- กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับ น้อย ในหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียน : -

2. ครูผู้สอน : -

3. เนื้อหาวิชา : -

- กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับ น้อยที่สุด ในหัวข้อต่อไปนี้

1. นักเรียน : -

2. ครูผู้สอน : -

3. เนื้อหาวิชา : -

5.2 อภิปรายผล

1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนบ้านคูบ เพศชายมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์มากกว่าเพศหญิง อาจเนื่องจากโดยพื้นฐานของเพศหญิงมีความขยัน เอาใจใส่และจริงจังต่อการเรียนมากกว่าเพศชาย จึงทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์น้อยกว่าเพศชาย เนื่องจากช่วงเปิดภาคเรียนที่ผ่านมา นักเรียนไม่ได้เรียนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างเต็มที่ เนื่องจากมีการจัดกิจกรรมอื่นๆ ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่ต่อเนื่อง ส่งผลต่อทัศนคติทางลบของผู้เรียน

2) ระดับคะแนนสอบวัดความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนบ้านคูบ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ นั่นคือ นักเรียนที่มีระดับคะแนนสอบวัดความรู้พื้นฐานสูงขึ้นไปจะมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อวิชาวิทยาศาสตร์สูงขึ้นเช่นกัน

3) ด้านทัศนคติที่มีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อครูผู้สอนและเนื้อหาวิชา คือมีระดับความพึงพอใจในระดับ มาก เนื่องจากมีการจัดการเรียนการสอนด้วยการใช้สื่อสารสนเทศ เช่น การสอนด้วยโปรแกรม Power Point และการนำวิดีโอที่แปลกใหม่ น่าสนใจ มาประกอบการเรียนการสอน รวมทั้งการจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติการจริง(ทำการทดลอง) การใช้เทคนิคการสอนแบบการสอนตัวทำให้นักเรียนจดจำได้มากขึ้นและมีความสุขสนุกสนาน

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในด้านครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ในด้านเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์และเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนได้เหมาะสม แต่ปัญหา คือ ระบบสารสนเทศ เช่น ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร ทำให้ไม่สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ ครูพูดเร็วและยังไม่เข้าใจพื้นฐานความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ของผู้เรียนมากพอ จึงอาจทำให้นักเรียนฟังไม่ทัน อีกทั้งในการฝึกปฏิบัติจะต้องเลือกปฏิบัติจากง่ายไปหายากเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชามากขึ้น ด้านผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์และครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ แต่สิ่งที่ทำให้ผลการเรียนไม่ดีเท่าที่ควรนั้นมีสาเหตุมาจากผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในด้านวิชาวิทยาศาสตร์น้อย ไม่ชอบบททวนเนื้อหา ไม่ชอบค้นคว้าเพิ่มเติม และไม่มีจิตวิทยาศาสตร์ เช่นการสังเกตสิ่งรอบตัวในชีวิตประจำวัน ไม่ติดตามข่าวสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านหนังสือพิมพ์และการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต นักเรียนไม่สามารถนำความรู้ในระดับประถมศึกษาหรือในระดับก่อนหน้ามาต่อยอดและบูรณาการกับความรู้ใหม่ได้ จึงทำให้รู้สึกว่าเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ยากเกินฐานความรู้เดิม เมื่อเรียนรู้ในระดับสูงขึ้นจึงไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียน ด้านเนื้อหาวิชาที่มีความยากเกินสิ่งที่นักเรียนจะพบเห็นได้ในชีวิตประจำวันและไม่ต่อเนื่องกัน รวมทั้งไม่สามารถจัดอุปกรณ์การทดลองได้ครบถ้วนตามเนื้อหาที่ระบุในตัวชี้วัดได้ ดังนั้นครูผู้สอนควรปรับการเรียนการสอนโดยเมื่อเริ่มเรียนเนื้อหาใหม่ควรมีการสอนพื้นฐานเดิมก่อน ใช้แหล่งเรียนรู้นอกชั้นเรียนให้มากขึ้น เพื่อปรับทัศนคติของนักเรียนให้เห็นว่าวิทยาศาสตร์เป็นสิ่งที่อยู่รอบตัวและพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งต้องฝึกให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการทดลองทางวิทยาศาสตร์อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและมีทักษะทางวิทยาศาสตร์ได้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อม มีทักษะกระบวนการในการเป็นผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

- กรมพลศึกษา. (2543) รายงานลักษณะพฤติกรรมนักเรียนที่ประพฤติไม่เหมาะสมกับสภาพและวัยทั่วประเทศไทยในปีงบประมาณ 2541 – 2542. กรุงเทพฯ : กองสารวัตรนักเรียน
- กิติพงษ์ พัฒนพงศ์. (2538) พฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- จารุวัตร เพียรชัย. (2541). การศึกษาค้นคว้าประกอบที่เป็นสาเหตุการหนีเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2540. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา.) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา วัฒนโสภณ. (2540, 2 กุมภาพันธ์). “ทำไมลูกไม่ยอมไปโรงเรียน” ข่าวสารสุขภาพจิตศูนย์สุขวิทยา. 4 : 4 – 5.
- จำเนียร โชติช่วง. (2520). เทคนิคการแนะแนว. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วนิช บรรจง. (2531). ศิลปะการเข้าถึงจิตใจของเด็ก. นครปฐม : ศักดิ์โสภณการพิมพ์
- เอกชัย ทองอบ. (2554). การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาการหนีเรียนของนักเรียน โรงเรียนไพรรธรรมคุณวิทยา อำเภอลำลูกกา จังหวัดศรีสะเกษ.
- วิวัฒน์ ประสมทรัพย์. (2553) การพัฒนาการส่งเสริมจริยธรรมเพื่อแก้ปัญหานักเรียนหนีเรียน โรงเรียนภูผาม่าน อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดขอนแก่น.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อประกอบการวิจัยในชั้นเรียน
เรื่อง ทศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3
โรงเรียนบ้านคูบ อำเภอน้ำเกลี้ยง จังหวัดศรีสะเกษ

วัตถุประสงค์ : เพื่อศึกษาทศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนบ้านคูบ อำเภอน้ำเกลี้ยง จังหวัดศรีสะเกษ
 และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนาการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ต่อไป

คำชี้แจง : ขอความกรุณานักเรียนโปรดตอบแบบสอบถาม
 โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความทศนคติของท่าน หรือเขียนคำตอบลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลพื้นฐาน

- 1.1 เพศ ชาย หญิง
- 1.2 ชั้น ม.1 ม.2 ม.3
- 1.3 คะแนนสอบวัดความรู้ ต่ำกว่า 10 11 – 20
 21 - 30 31 – 40

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลทศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3
โรงเรียนบ้านคูบ

ข้อที่	หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น(จำนวนคน)				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ครูผู้สอน					
1	มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี					
2	อธิบายด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย					
3	ใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม					
4	เอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ					
5	หาความรู้ใหม่ๆ มานำเสนออย่างสม่ำเสมอ					
6	ใช้กริยา วาจาที่เหมาะสมกับนักเรียน					
7	ทำกิจกรรมและฝึกปฏิบัติแผนท้อย่างสม่ำเสมอ					
	นักเรียน					
8	ชอบเรียนวิชาวิทยาศาสตร์					
9	ชอบครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์					
10	เข้าใจเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์					
11	เอาใจใส่ต่อการเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
12	ทบทวนเนื้อหาวิชาทุกครั้งทีเรียน					
13	มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนวิชาวิทยาศาสตร์					
14	กล้าที่จะสอบถามจากครู เมื่อไม่เข้าใจเนื้อหา					

ข้อที่	หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น(จำนวนคน)				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	เนื้อหาวิชา					
15	เนื้อหาวิชาไม่ยาก สามารถทำความเข้าใจได้					
16	มีเนื้อหาสอดคล้องกับความรู้พื้นฐานเดิม					
17	เนื้อหามีความต่อเนื่องดี					
18	สื่อการเรียนการสอนเหมาะสม					

ส่วนที่ 3 : ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลประกอบการวิจัยในครั้งนี้

นายธีรพงศ์ ศรีอรุห์

ผู้ทำการวิจัย

มิถุนายน 2561